

Februarski filmski spored

Do Festa in nazaj

Ce ste ugibali, je rešitev na dlani: seveda bo tudi letos v veliki dvorani kina SSKA že tradicionalni — tokrat 11. — MINIFEST, zatorej filmski (če ne tudi kulturno-družabni!) odmev te velike jugoslovanske manifestacije (letos prvič v slovitom »Sava« centru v Beogradu) in seveda ljubljanski in šišenski dogodek, o katerem gre glas v deveto vas. Naj vam za poskušnjo omenim le nekaj festovskih naslovov: Fellinijev film MESTO ŽENSK (»eden najbolj satirpornih filmov vseh časov«, kot so zapisali kritiki), slavni film Andreja Tarkovskega STALKER (ki smo ga videli na minulem Tednu sovjetskega filma), pa zadnji film žal že pokojnega Steva McQueena LOVEC, pa prvi angleški »punkovski« film RAZBITO STEKLO in še in še. Dovolj za »okus po medu«. Pridite torej na MINIFEST, ki bo predvidoma od 23. februarja dalje v kinu SSKA!

No, pa tudi sicer v sodobni dvorani SSKA poteka filmski spored in za februar se vam ponujajo mnogi zanimivi filmi. Ameriški EDEN PROTI VSEM predstavlja bivšega prvaka v karateju Chucka Norrisa, film pa — ponovno — odkriva že stokrat premleto kriminalno zgodbo, pa malo policijske korupcije, malo droge in še malo akcije. Recept je preprost, ali ne? Z ugrabitvijo se ukvarja japonska kriminalka SHAG režiserja Sadaa Nakajime, v kateri nastopa že popularni Toshiro Mifune. Slavni in vsestransko priljubljeni Bud Spencer se tokrat predstavlja kot glavna oseba italijanskega akcijskega filma VESOLJSKI SERIF režiserja Michela Lupa. Bud igra policista, ki naleti na fanta iz vesolja. Seveda postaneta prijatelja in naposled ga šerif posadi na vesoljsko ladjo, vendar se fant odloči za bivanje na Zemlji. Malo akcije, malo fantastike, največ pa zabave in smeha. Angleški vojni film MOC 10 NAVARONE slavnega režiserja Guya Hamiltona naj bi bilo nekakšno vsebinsko nadaljevanje »Navaronskih topov«, vendar ni tako. Gre za zanimivo akcijo iz leta 1943, ko naj bi angleški major Mallory skočil s padalom na jugoslovansko ozemlje in tam likvidiral nemškega vojuna Leskovarja, ki se skriva med partizani. No, tudi naslednji film, LETALIŠČE 80 CONCORDE je nadaljevanje znane serije o Letališču.

Seveda pa tudi mali gostje v MOJCI ne bodo prikrajšani: zabavali jih bodo — kot doslej — junaki slavnih risanih filmov.

Dopisujte v
vaše
glasilo

Kdo je Predrag Stojanović?

Naš čika Brko

Predrag Stojanović — čika Brko — ima, kot vljudo pravimo, visoko čelo. In tisto visoko čelo krasi venec sivih las. Pod nosom močni brki, na grebenu nosu naočniki. Za stekli dobrohotne oči, nekoliko zvite, ironično-saljive. Širokih lic, živahnega izraza, razprtih dlani in gromkega glasu: »E, sem prav povedal?«

Čika Brko je mož, ki je našo Javno tribuno dolga leta bogatil z recepti odlične srbske kuhinje, pa tudi z izvirnimi kulinaricnimi iznajdbami:

»Kuhanje je kot ljubezen in brez veselja ni dobre kuhinje. Težko tudi rečem, katera jed je najboljša. Seveda imam rad številne jedi, recimo kislo zelje.«

Pa vendar se zdi, da čika Brko s kuhanjem povezuje tudi srečo družinskega življenja, medsebojno spoštovanje zakoncev. Dober mož mora svoji ženi tudi pomagati: V takih okoliščinah vsaka jed dobro tekne:

»Vidite, meni je bilo dvakrat najlepše. Prvič, ko sem jeseni 1933 postal trgovski pomočnik, samostojen človek in 16. septembra 1945.«

Takrat je pred kamniškim matičarjem čedni Škofjeločanki rekel »da«, obljubil zvestobo. 35 let že uživa med zakona. Toda kako je mladi Arandelovčan prispel pod mogočna skalovja Kamniških Alp?

»1936. leta sem 9 mesecev nosil vojaško suknjo v Ljubljani. Kolesarski bataljon je vodil znani kapetan Jaklič in z njim smo prekolesarili Slovenijo podolgem in počez. V devetih ljubljanskih mesecih sem prvič videl bodočo ženo, bil 5 mesecev član Soka in vzljudil deželo pod gorami.«

V Slovenijo se je Predrag Stojanović ponovno vrnil s 14. udarno brigado 23. srbske udarne divizije. Pot ga je vodila preko Tuzle, Dervente, Banjaluke, Šamobora. V sestavu IV. armade je osvobajal Trst:

»Nikdar več nisem bil v Trstu. Morali smo oditi. Nočem več tja. Nastanili so nas v Kamniku, tam sem se demobiliziral, poročil in ostal.«

Obnovo je začel v kmetijski zadrugi Šmartno pod Šmarno goro, kasneje predsedal v Gostinstvo Medvode in nazadnje dolga leta izterjal dolgove dolžnikov Ljubljanskih mlekar:

»Devet let sem upokojenec. V Sloveniji sem bil odlično sprejet. Pri nas v Srbiji smo 1941 sprejeli 19 transportov slovenskih izgnancev in kakaj bi tukaj potem ravnali

manj prijazno z menoj?« Čika Brko se je takrat zagnal v delo in politično delo. Njegova domena je bila predvsem SZDL. Povsod je bilo potrebno poprijeti:

»Politično delo pomeni odpiranje človeške zavesti. Tolkli smo se tudi za elektriko, vodovod, ceste. Vsakomur je bilo potrebno pomagati in tako je še danes. Ni starih in mladih, delo je prostovoljno in nikoli naj aktivisti ne gledajo na denar. To ni delo za nagrade, to je delo za ljudi.«

Dandanes, pravi čika Brko, SZDL od občin dalje navzgor dobro deluje, a v bazi, med volivci in krajanji, škriplje. Tukaj je potrebno dvigniti duh tekmovanja in delovanja.

Toda v razgibanem, srečnem življenju Predraga Stojanovića, rojenega 14. maja 1916, so tudi temne, zlohodne sence. Mlademu Arandelovčanu so bile vsaj v mladosti prihranjene. Domači so ga 1930 poslali v Zemun v uk. Tri leta se je učil v trgovini Koste Stefanovića:

»To je bila trgovina na veliko in malo s špecerijo, delikatesami, barvami in laki. »Gazda« je bil dober človek. Namlatil nas je le enkrat letno, takrat, ko se je vsega po malem nabralo, prekipelo, zlilo prek roba.«

Kasneje je prodajal še pri Panteliću na Terazijah in tvrdki BATA. Videl je štrajke in tudi sam bil član sindikata. 1941. leta je bil mobiliziran in v vasi Korman blizu Kragujevca doživi klavrn propad države in vojske:

»Vse je bilo tako ubogo in žalostno. Oficirji so nas zapustili in pustili kot govno. Nisi vedel ne kod ne kam. Slišati je bilo vsega, nihče ni želel biti ujet, vsakdo je mislil na svoje življenje. Kmalu smo si še mi rekli: mili moji, kuda koji. Prve Nemce sem videl od daleč blizu vasi Prilika. Nisem se ustavljal. Zgrabili so vsakogar. Bežal sem naprej, v Beograd. Mesec dni sem blodil desno, levo, nazaj in nekoliko več naprej. Preoblečen v kmeta sem se v mestu nastanil pri sorodnikih in se kmalu zaposlil v trgovini.«

Čika Brko je poslej z drugimi prebivalci Beograda delil vse slabo, lakoto, strah pred racijami, tesnobo. Organizirano je zbiral hrano, se povezoval in 21. oktobra 1944 postal partizan:

»Najhujše je bilo pred Gorico v Sloveniji. Vedeli smo, vsak čas bo vojna preč. Nisi pa vedel, če boš živ. Kaj danes svetovati mlademu človeku? Poročenim razumevanje, dober mož je dober oče. Gostincem bi priporočil spoštljivost, vljudnost in poklicnost. Predsedniku Rožiču zahvala za živahnost Ljubljano, pri draginji nič ne morem, kadilec želim dražje cigarete in vsem humorja. Humor pomeni pol življenja, »mastni« vici celo 90 odstotkov. Pa bratstvo in enotnost čuvajmo bolj kot karkoli drugega. Samo v slogi je moč. E, sem prav povedal?«

Da, čika Brko, prav!

Bogomir Šefić
Foto: Jaka Bregar

V UTIKU SO PREUREDILI DVORANO KS

(ag) Dvorano, ki so jo krajanji prenovili lansko leto, so že začeli s pridom uporabljati v razne namene. Organizirali so več proslav, pa tudi dedek Mraz je že prestopil njen prag in razveselil otroke z novoletnimi darili. Dvorana bo prav gotovo pripomogla, da bo KS zaživila tudi na kulturnem področju.